

Joan Careta Alsina

cosa es va millorar i la teca japonesa es tornà més comestible per a nosaltres.

—*Què mengen?*

—Arròs bullit (no cal dir que servit en una tassa i “palillos”), carn de vaca, pastanaga, seba, una verdura que s'assemblava molt a l'albergínia i per postres gairebé sempre, blat de moro bullit. Com veus, aquests menjars prou són bons però la pega consisteix en que aquella bona gent no amaneix res, no saben què és amanir, de sal i oli no n'hi ha ni per medicina i per això costa tant d'acostumar-s'hi.

—*I la gent?*

—Eren envers nosaltres, molt agradables i simpàtics. Tens l'impressió, en tants pocs dies no es pot jutjar, que són molt nobles. Vaig fer-m'hi un amic —ens cartegem encara— de nom Sakamoto, que sí ho és de molt noble i sincer.

—*Visitàreu indústries?*

—Sí, una pila. Són admirables en electrònica i aparells de precisió, etc., etc., com sap tothom.

—*Com vesteixen?*

—Com nosaltres. El vestit pròpiament japonès ha quedat com a cosa típica i de cerimònia, almenys és el que veiérem a ciutat, no sé com va en els pobles petits.

—*Altres coses interessants?*

—Anàrem a Nari-Tasan, on hi ha un temple budista, allà hi veneren un Buda molt adornat; fora del temple s'hi troba una petita teulada on hi crema permanentment una mena d'incens. Els devots posen les mans damunt el fum que fa l'incens i aleshores es pot veure com es van passant les mans per tot el cos; diuen que així treuen els mals esperits. També cal saber que els temples japonesos són fets de fusta, sense encolar ni clavar res, sinó que encaixen peça per peça i posen aquest conjunt sobre una gran llosa de pedra —remarco que el temple està posat, no agafat, a la pedra que l'aguanta i això ho fan per a que quan hi ha un terratrèmol —el Japó és un dels indrets del món on abunda més aquest fe-

nòmen sísmic— el temple, en ésser d'una sola peça i no estant fonamentat, bota, balla sobre la pedra, però no cau trossejat i ensorrat tal com succeiria si fós clavat i encolat tal com edifiquem aquí.

Vaig visitar també Mont Jakoni, on s'hi troba una estàtua de Buda, tota de bronze, de 13 metres d'alçada. Aquesta muntanya, plena d'arbres mandariners —quan jo la pujava veia ressaltar la grogor dels fruits sobre el verd i era bonic perquè sí— és un antic volcà, on hi surt fum encara i es veu el sofre bullir; els gasos del sofre, que surten a pressió, els aprofiten per a fins industrials.

No vàrem estar-hi però sí que albiràrem, en una de les excursions, el mont sagrat del Fugi-Yama, perpètuament nevat.

—*Nombre d'habitants de Tokio?*

—Es dona allà com a bona la xifra d'onze milions. Es un formiguer amb la punyetera pega que a les formigues els falta espai vital i això es reflexa en tot: així es pot veure, en certs llocs, fins tres autopistes una sobre l'altra, sobreposades, i no cal pas dir que sempre que es troben paral·lelament una autopista i un riu —i procuren que el cas es dongui sovint— l'autopista passa per sobre el riu; aquest sistema val vertaderes millonades però s'hi veuen obligats, com he dit abans, per manca d'espai.

A Tokio hi ha una torre que té d'alçada tres metres més que la torre Eiffel, de París; almenys quan la visites, així t'ho diuen.

—*Tornada?*

—També en avió: Tokio a Alaska, Copenhague-París, dos dies d'estada a París, París-Madrid en tren i com salta a la vista, Madrid-Barcelona-Avinyó...

—*Que és on fem petar aquesta xerrada que, per a més detalls, ha començat al “Ca-fè de Baix”.*

I jo trobo molt natural que aquest xicot hagi tornat a Avinyó, entre d'altres raons de pes, perquè aquí estem més amples, segons ell diu i jo crec, que no pas a Tokio.

NO-RES

Petroli a Sant Carles

La nit del dia 26 de desembre de l'any passat, de la plataforma Chaparral que feia sondatges submarins a la desembocadura de l'Ebre, va brollar petroli. La cosa en si era notícia de primeríssima actualitat nacional però els mitjans d'informació ens l'han anat servint en petites dosis. Potser ha estat degut a l'exessiu optimisme en les experiències de Marçilla primer i La Lora després. És un esdeveniment molt important, tan important que pot arribar a canviar radicalment la vida del litoral de part de la costa de Tarragona. Mirem uns retalls de la premsa que ens mereixen un especial interès.

«En Sant Carles de la Ràpita el mutismo más absoluto reina entre técnicos y directivos y ha sido preciso que la noticia del encuentro de petróleo viniera en la prensa para que fuera conocida por la población». EL NOTICIERO UNIVERSAL.

Us imagineu que les perforacions es fessin a la Font del Tomàs i els d'Avinyó ens assabentéssim de la notícia pel diari...?

«El Ministerio de Industria en una nota oficial, informa que de confirmarse las previsiones se haya encontrado un yacimiento petrolífero explotable comercialmente.» EUROPA-PRESS.

Arribem a la conclusió que efectivament hi ha petroli.

«La compañía SHELL tendría interés en comenzar rápidamente la explotación de un segundo pozo denominado Amposta C-2 pero tropieza con la resistencia de las otras compañías del consorcio que, como se sabe, son el I.N.I., CAMPSA i la francesa COPAREIX.» LA VANGUARDIA.

La resistència que totes les altres companyies juntes poden afectar a la SHELL és molt petita per no dir insignificant. Pensem que en el Consorci que fa les perforacions, la SHELL té el 51,7% de les accions, l'I.N.I. el 24%, la firma francesa COPAREX el 16% i CAMPSA el 8,3%.

«¿Pero en todo este asunto del petróleo habrá —si se extrae de una vez— beneficios? Ciertamente. La participación española es de un 32'30 por ciento y la extranjera 67,7 por ciento. Es poco probable que los mínimos beneficios que corresponderán a España se inviertan en el Delta del Ebro. Sirve como pauta el tradicional criterio distributivo que hace gala la Administración. Pero —pobreza aparte— siempre quedará a Sant Carles el honor de haber sido adelantada en esta aventura siempre emocionante del petróleo... y pionera del subdesarrollo.» Rafael Wirth a LA VANGUARDIA.

Evidentment. Davant d'aquesta desproporció en les aportacions de capitals lluitem en inferioritat de condicions i EL ORO NEGRO podrà sortir del Delta de l'Ebre però el 67,7 per cent dels beneficis que produeixi sortiran d'Espanya. No ho entenem gaire quan companyies de capital cent per cent espanyol com HISPANOIL es dedica a fer perforacions a l'Orient Mitjà.

Es un cas que es pot relacionar amb les mines de Pirites que la firma alemanya METALLGESELLS ha descobert al poble arcaic de Aznalcollar, d'un valor potencial de 80.000 milions de pessetes en unes mines mig abandonades propietat del BANC CENTRAL. Per què havien de ser els alemanys els investigadors? Menys mal que les notícies ens diuen que a la firma alemanya només li vendran el 40 per cent del capital. — R. C. F.

Nou Ajuntaments reclamen

Publiquem un extracte de la llarga carta que nou Ajuntaments de la nostra comarca han enviat al Sr. Jefe Provincial d'Indústria de Barcelona. Agraïm a l'Ajuntament d'Avinyó la còpia de la dita carta i el permís per a la seva publicació.

"Durante el período comprendido entre el 21 de noviembre de 1969 a 13 de octubre de 1970, los cortes de corriente eléctrica han sobrepasado de las 53 horas, sin tener en cuenta los producidos en días festivos y aquellos inferiores a treinta minutos. Esto en cuanto se refiere a las poblaciones suministradas directamente por F.E.C.S.A., siendo aún superiores los que han venido acusando aquellas localidades que reciben el fluido eléctrico por conducto de la Compañía Hidráulica Gabarresa, S. A., motivados en su gran parte por circunstancias que no pueden imputarse a fallos de esa Compañía, pues es de general conocimiento que mientras Gabarresa, S. A. ha procurado renovar material de cables en sus líneas, montar nuevas torres metálicas, transformadores, etc., es lamentable no poder decir lo mismo de FECSA pues si bien es cierto que hace cosa de un año se viene instalando una Central eléctrica en Prats de Llusanés, la cual según razonamientos expuestos por el personal técnico de la compañía debe dar con la solución definitiva del problema eléctrico, no puede decirse que hasta la fecha en nada haya mejorado pues los cortes o paros se vienen sucediendo causando los consiguientes perjuicios y un malestar cada día más difícil de acallar..."

"Con el fin de poder formarse una somera idea de cómo se viene prestando el servicio de un tan vital elemento como es la electricidad en esta zona, por parte de la Compañía F.E.C.S.A. es de interés hacer constar: Avisado de inmediato el personal encargado de averías de Prats de Llusanés, el día 11 de octubre a las 3 de la tarde aproximadamente, de que se había apagado la luz y como sea que a las 6 no se había conseguido que ésta retornara, se puso el hecho en conocimiento del Servicio de averías en Manresa y cual fue la sorpresa cuando manifestaron no tenían conocimiento alguno de tal paro.

Este hecho denota un lamentable fallo, pero lo que es bajo todo punto de vista incomprensible es que el servicio no se restableciera hasta las 11 de la mañana del siguiente día 12. En resumen, que permanecieron 20 horas sin alumbrado 14 pueblos de la Comarca por una insignificante avería que fue reparada en menos de un cuarto de hora. Obvia decir que el caso expuesto no puede considerarse esporádico pues de similares se han venido repitiendo durante años."

"Lo que no puede aceptarse como normal es que las poblaciones afectadas por una falta de previsión, queden oscuras y desatendidas ocasionando perjuicios irreparables para los comercios, espectáculos de todas clases..."

"En el transcurso de un año son de notar las obras llevadas a cabo en la central de Prats de Llusanés, pero todo continúa igual en cuanto a la centralita de San Feliu Sasserra (que los técnicos de la compañía estimaron necesaria y para la cual los alcaldes de San Feliu y de Olost buscaron el terreno apropiado) sin que hasta ahora se haya fijado la fecha para la firma del documento público de adquisición del terreno."

"En virtud de los hechos que han sido expuestos, los suscritos suplican a V.S. (que como representantes de los distintos pueblos, no podemos ni debemos hacer más acopio de paciencia) se digne intervenir acerca de la compañía F.E.C.S.A. con el fin de que el problema que se halla planteado sea resuelto de una vez dando así satisfacción a unos pueblos que si bien dotados de paciencia se creen por su laboriosidad y potencia con derecho a figurar entre los demás de la provincia en igualdad de condiciones y no continuar desatendidos e ignorados como si de otras latitudes vinieran."

Noviembre de 1970.

Firman los alcaldes de: SANTA MARIA DE OLO, AVINYÓ, SAN FELIU SASSERRA, PRATS DE LLUSANES, ORISTA, OLOST, PERAFITA, SAN BARTOLOME DEL GRAU, SAN BAUDILIO DE LLUSANES.

AYUNTAMIENTO - Estadística

Población en 31 de diciembre de 1970: Varones, 823; mujeres, 907. En total, 1.730 habitantes.

CENSO DE POBLACION: De acuerdo con lo ordenado por la Superioridad, se están llevando a cabo las operaciones del Censo de Población y Empadronamiento Munic.pal, coincidente con el 31 de diciembre de 1970. Se espera una total colaboración del vecindario, que debe acudir sin demora a cumplimentar los cuestionarios que se le presenten por los agentes del censo.

No hay que olvidar que es obligación de todo español cumplir con un deber ciudadano tan importante.

JUZGADO DE PAZ - Registro Civil

Nacimientos: Eugenia Altarriba y Fos-sas, de Avinyó y Luis Clopés y Solá, de Horta de Avinyó.

Matrimonios: Juan Valdeoriola Vila con María Picañol Sala, de Artés.

20º SOTA ZERO

La neu i les gelades foren el més destacat de les últimes festes de Nadal. Quinze dies de temperatures baixíssimes (22º foren comprovats el dia 3 de gener) que van recloure les famílies a casa, la majoria amb problemes de combustible i aigua que agreujaven la situació.

Els primers dies (després la cosa ja passà de mida) la neu féu les delícies dels petits i grans. Arreu es veien ninots de neu amb pipa i bufanda i fins i tot, al carrer Major, en Lluís Griera va fer amb neu, una reproducció del «pont vell» avinyonenc.

Fredí apart, l'Agrupació Artística va procurar l'ambientació del Nadal, l'estel, l'arbre a la plaça i el resop a la sortida

de la missa del gall (cantada per un nombrós grup de joves); tot com cada any, llevat dels Reis que, degut al mal temps, optaren per quedar-se a casa, les joguines foren les úniques que arribaren puntualment als infants.

FESTIVAL INFANTIL

Fou presentat el dia de Nadal per les alumnes del col·legi de les Germanes, amb gran assistència de públic. Aquell mateix dia va debutar la «tuna» de l'esmentada escola.

FARRATGES, ALIMENTACIO I MILLORA DEL BESTIAR

Aquests seran els temes que el Servei d'Extensió Agrària exposarà als interessats, durant el curs de formació que començarà el dia 25 de gener fins el 8 de febrer, en el local sindical i a les 8 del vespre.

ABRIGALL. «L'OPERACIO JUNIOR»

Ha marxat a bon ritme l'operació JUNIOR en el Nadal passat, la quitxalla va fer pessebres de totes menes i molts treballs nadalencs que quedaren exposats al lloc habitual de reunions.

CONCURSOS DE NADALES

En el local de l'Agrupació Artística varen exposar-se durant els dies de Nadal, tots els treballs que s'havien presentat al concurs de Christmas convocat per l'esmentada Agrupació. També hi havia el ara ja tradicional pessebre fet per uns quants artistes avinyonencs.

PRIMER CURS DE CATALA

Queda tancada la matrícula per al primer curs de català, que es ve donant tots els divendres a la Biblioteca, ja que han quedat cobertes totes les places.

VIDA PARROQUIAL

Moviment parroquial de l'any 1970:

Bateigs: 10 nens i 16 nenes: 26.

Expedients matrimonials: 10.

Defuncions: 10 homes i 2 dones: 12.

Nombre de feligresos el 31 de desembre: 1.444.

Resum de l'estat de comptes 1970: Ingressos, 62.580. Despeses, 35.673 ptes.

Joan Plans, prev.

HERMES *Baby*

Unica amb 10 anys de garantia

CALCULADORES PONS

Puigterrà de Dalt, 10 MANRESA

Col·laborador a AVINYÓ

E. ARGEMI

Assistència Sanitària Colegial, S. A.

li ofereix l'oportunitat de
lliure elecció de metge

REPRESENTANT a AVINYÓ:

Lluís Codina - Arrabal, 33

DELEGACIO a MANRESA:

Plaça Màrtirs, 9

A la Biblioteca Popular d'Avinyó

hi falten llibres!!

LLIBRES,
DISCS i
MES COSES

símbol

DE S. A. LITERARIA I D'ART

Passeig de Pere III, 7

Telèfon 872 38 91

MANRESA

La botiga de
casa nostra

PIENSOS

Bages

S.A.

SAN FRUCTUOSO DE BAGES - MANRESA

Una empresa al servei
de la
Ramaderia de la comarca

segona quinzena de gener

SALDOS de
RENOVACIO

Jorba
MANRESA

LIQUIDACIO TOTAL D'EXISTENCIES

els saldos de cada any
ara
notablement ampliat

**També, des del 21, dijous,
GRAN QUINZENA BLANCA**

amb milers d'articles
per a l'equip de la llar

**Aprofiteu-vos de les espectaculars
OFERTES de Jorba**